כלדאי · בכולה סוגיא משמע דהייט חוזיס בכוכביס ולא כמו שפירש"י בערבי פסחים (דף קיב:) מיין שאין שולטין בכלדאים שנאמר תמים תהיה וגו' ופירש דהייט אוב ועוד קשה דבהדיא כתיב לא תפעו וגו' ובספרי דרש מכון שנאמר תמים תהיה וגורל וחוזה בכוכביס חדא מילתא היא:

רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מע"ש כו' · תימה היכי מוכח בפסחים פרק מקום שנהגו בסופו (דף נו: וסה) ובפ"ק דביצה (דף ו: וסה) מהך מתניתין דמוכן לאדם לא הוי מוכן לכלבים לעולם מוכן לאדם הוי מוכן לכלבים והכא הייט טעמא דאסירא לכלבים משום דהוי מוקצה מחמת איסור אלא היתה רלויה היה (לא) לאדם (ולא לכלבים) ותירץ ר"י דיש דברים רלויים ליתן לפני הכלבים חייס כגון טופות וכיוצא בהן הלכך לי לא הוי דמוכן לאדם לא הוי מוכן לכלבים הוה אריה ליתן לכלבים וה"ל יאכל בן הר"ל מאיר גרים במתני' אם לא היתה נבלה מעו"ש אסורה הטמא אחי שפיר בפסיומת דמוכן שפיר לאדם ואיט מוקצה מחמת איסור ולא נהירא לי דברים ביצה (דף ב:) דייק מינה דגבי שבת סתם לה תנא כר"ש אלמא גבי שבת מיתניא וה"ר פורת מפרש דממשנה יתירה דייק דה"ל למתני אם לא היתה נבלה מע"ש אסורה ומו לא דמאי ל"ל לפי שאינה מן המוכן אלא להכי תני לה דאפילו הוי מוכן לאדם לגמרי שלא היה מוקצה מחמת איסור לא הוי מוכן לכלבים · מ"ר:

ושמואל אמר הלכה כר"ש · תימה לר"י תרתי דשמואל למה לי דאיפוק ליה מהיתא דכרכי דזוזי ומן לאלבה ורחל לגיזה דשילי פ"ק (דף יט: וסה) ותירץ ר"י דמוקמה דהתם קיל ממוקמה דהכא:

תרגמא זעירי בבהמת קדשים · תימה לר"י היכי מוכח מהכא דס"ל כר"ש ע"כ אינטריך לאוקמה בבהמת קדשים כדמוכח פרק אין נדין (ביצה דף כז:) משום דמתני' כמי דיקא דקתני עלה ולא אחלה שנגמלת מה אחלה דקדשים אף בבהמה דקדשים ומכח אלו דיוקא פריך הכא למר בר אמימר דאמר מודה היה ר"ש בבעלי חיים שמתו אחמורין ודחיק ר"י לתרץ דלהכי קיים ליה להש"ס שלא פירש זעירי כן אלא משום דבעי לאוקמה כר"ש · מ"ר: **והא** ר"ר יוחנן הלכה כסתם משנה ותנן אין מבקשין · תימה היכי מוכח מהכא דלא ס"ל כר"ש דהשיל ולאי כרבי יהודה דשמא אין לו לרבי יוחנן מינו דאיתקלאי לבין הממשות איתקלאי לכולי יומא וקורה שנשברה אפילו לר"ש איתקלאי בין הממשות קודם שבירתה דהאי מוקצה מחמת חסרון כיס דמודה ביה ר"ש אבל במתניתין לא איתקלאי בין הממשות דלית ליה הייט מוקצה מה שהיא עומדת לאדם והיה רולה רבי לתרץ דאי אית ליה לר' יוחנן מינו דאיתקלאי היה אוסר ולאי לטלטל בהמה שנתנבלה בשבת שהרי נהי שהיתה רלויה לכלבים(ג) בלא שחיטה כדפירשית לעיל מיהו לטלטל היתה אסורה דכולי עלמא מודו דבעלי חיים הם מוקצים הוה לן למימר מינו דאיתקלאי ולכתי לפני רבי כיון שהיא רלויה לכלבים משום שהיא מוקצה לטלטל אין לו לאוסרה לטלטל נבלה בשבת מידי דהוה אפירות הטשרין דמלינן טעמא בריש ביצה (דף ג·) שמא יעלה ויחלוש ומשום מוקצה לא אסירי לטלטל כיון דמזו לטורבים בעודן מחוברין אע"פ (ג)שבעת חבורן הוי אסורין לטלטל ותירץ רבי דמסתמא מתניתין בכל עניין אסירי בין אוכן שרלויין לכלבים בעודן חיים בין שאינן רלויין לכלבים דבטלהו אבי ר"ש ואסולהו קאי רבי יוחנן דאמר הלכה כרבי שמעון דמתניתין ולא למתלה אלמא ליה מינו דאיתקלאי · מ"ר: **והא** אמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה בריש ביצה (דף ב·) אמרינן גבי שבת סתם לן תנא כר"ש משמע דאיתקלאי לסתמא דמתני' סתמא אמר רבי לא משום סתמא קאמר דולאי לא אתיא כסתמא כיון דבמתניתין נמי פליג רבי יהודה וסתמא לא מתיב כרבים · מ"ר*): לין

*) [וע"ר תוספות ביצה ב: ד"ה גבי שבת]

רלויה לכלבים בע"ש כדאי לעיל: (ג) בא"ר אע"פ שבשבת מבורן:

עין משפט נר מצוה

לב א טו"ש ע"ד סי' ס"ו סמ"ע סעיף ד:

לג ב טו"ש ס"ח סימן ג סעיף ו:

לד ג ד מיי' פכ"ח מהלכות שבת הל' יח סמג סס טו"ש ס"ח סימן שכד סעיף ו ז:

לה ה מיי' פ"ב מהלכות ר"ש הלכה מו סמג לאוין סס:

רבינו חננאל

הלכתא כוותיה ונתברר שהלכה כר' יוסי ב"ר יהודה שנותנין מים לטורסקונו בליוצאת הקליא טעם טעם · ושוין שבושחשין את השתית בשבת פי' השתית היא שתיתא דאמר רבנן בביצד מברכין (דף ל"ח ע"ב) ודברי הכל מותר לברוש בשבת והוא נתינת השתית שהוא הקליא בכלי ואחר כך יתן בו חומץ ויערבנו שתי וערב בתרווד או כיוצא בו כלי הציטל בשבת וינער אח"כ את הכלי לכלי אחר אבל לא יערבנו בדרך פריסה שמרץ תתחזור סביבות כל הכלי שבתוכו השתית אלא שתי וערב בלבד · והני מילי דבחיש בה רכה אבל לבושה עבה ניבול הלא ואמר · ואקשינן עלה היכי אמרת דשוין שבושחשין את השתית ומי שרי והא אמרת דאין נובלין את הקליא. בלומר ת"ש ר"א (אסור)[מתיר] ניבול הקליא ותתני סיפא דשוין שבושחשין את הקליא סכלל דאפי' [ת"ק] שרי ומפרש' ל"ק הא דתני אין נובלין בעבה וסיפא דקתני ושוין שבושחשין ברכה והוא דמשני ממעשה דחול שדרכו בחול נותן הרוסקן ואחר כך הקפה ובשבת ישנה יתן השתית ואחר כך יתן הרוסקן ואפילו נתינת מים לטורסקן כעין ניבול בשנוי שרי כדאמרי משמיה דרב ירמיה בר אבא נובלין ולא מספיק ורלא לקים בלשנה מלקיטין והני מילי ניבול בשנוי והוא עירוב שתי וערב וגיעור מכלי אל כלי אחר אבל מירוס כעין פוחתן ברחים של יד שמסבב ומוליך ומביא אמור · אמרו לו לרבי חגיגא מהו לגבל אמר להו אסור לפרק מאי אמר [להו] מותר הלכה לא פירש מהו לפרק ומהו חד קמי חדא ותרי קמי תרתי כו' שראיתי בין הגאונים חילוקים בפירושם והלכתא כשולא דאמר אפילו כור אפילו כורים שרי ואפילו לשלשה ועוד ובלבד ע"י שינוי כאשר פירשנו למעלה ושאר השמועה פשוטה היא: **אבלם** שהיה רבן שמואל אומר נוי הוא דאמרינן בפרק אין מעמידין בהמה בפונדקאות של נוים שמואל ואבלם הוו יתבי סתם בכי יהודה כו': **מתני'** מתחכין את הדלעין **לפני** הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים · רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מע"ש אסורה: **אתמר** ע"ר"ל אמר הלכה כר' יהודה · פי' ע"ר"ל סימן שטות החכמים דאמרו הלכה כר' יהודה והם ע"ולא ור"ר ול"ו אילו שלשתן כר' יהודה רב מכלל חלוקתו על שמואל בבראבי דזוני פי' מחצלאות הכרוכות זונות זונות העומדות לתפירה דרב אמר להתירן ולישב בהן שמעינן מינה כיון שהן לסחורה מוקצות הן מכלל דסבר הלכתא כר' יהודה לוי נמי מכללא דבי הוו מייתי מרפה לקטיה דלוי ביו"ם לא הוה חוי ליה אלא אקיקלתא סבר דלמא לא מכשרא ואפילו לכלבים לא חזי שמעינן מינה דכר' יהודה מכירא ליה דאמר לפי שאינה מן המוכן: ש"ו"ח סימן והן שמואל ועזירי ור' יוחנן בחדיא אמרי הלכתא כר' שמעון ועזירי מכללא מרחינון ליה לועזירי דמתרגם להא דתנן בהמה שמתה לא יזיזנה

מסורת השי"ס

דקאי צדק · במערב · שהוא מזל שלך: **במזרחו** · שהוא מקום מלוכן ולין לאוי להליל כך מלאתי בהש"ס רבינו הלוי: **במזרחו** · שהוא מקום חוס: **נדק** · הקב"ה קרלו להכיאו למזרח: **לרגלו** · בשבילו: **אבלם** · שם הכם נכרי היה ומחזה בכוכבים: **מזיל ואתי** · דאין מזל לישראל תורה אור ויועיל לו תפלה: **כתרפי נוכי** · בשתי תחיות שקלטו עם הקיים בלא יודע: **מרמינן בהדדי** · מטילין פת [לסל] לכל החבורה כאחד ואוכלין יחד **והאחד** גוכה מכולן: **אגא קלימגא ומרמינא** · אגבה ואשים בסל: **שוואי נפשאי כמאן דשקלי מיניה** · עשיתי עצמי כגובה ממנו ונתתי מעלי חלקו: **לא ממיסה משונה** · ומיהו מיסה הגונה ימות אלא ממיסה עצמה מלאת ונותנת חיים: **כלבאי** · חוזים בכוכבים: **דלמא** · תחבתה: **למכבנא** · [לשפינגלי"ז בלע"ז] טשקא של זהב שיש כמו טס ברלאה: **ריפתאי** · לאנשמרייסו"ן: **וכעי רחמי** · בקש רחמים שלא ישלוט בך יצר הרע: **קיבורא** · לאכול תמרים והדקל לא שלו היה: **מתני' אם סדלופין** · החלשין ומיהו סתמן לאו למאכל בהמה קיימי אלא לאדם: **ואם הנבלה** · שנתנבלה היום ולא יוכלו לטלטל כרבי יהודה: **פרגמא זעירי** · במסכת ביצה בבהמת קדשים דאסורה בהנאה ולא חזיא לכלבים הא דחולין שפיר דמי לכלבים: לין

נוסחא מוקדמת (מהר"ש ור"י)

מגנה △ מהר' אומרים אין לפרק.. כרבי אבא: △ כל שאינו ויש בפירושים כרבי אבא: ▽ כרבי נתן תת נוסא

ר' יוחנן בשם כרבי אל סתם סתם מנגנ

מגנה △ סדרה של קושיות (מקומות) סתם בכי יהודה

הגהות הב"ח

(א) נמרא שקלתיה ליסתגלי· כ"כ פירוש מלן סעודה שני ופי' בברכות דף מב: (ב) תוס' ד"ה ותל ד"ה יוחנן וכו'

---

* ותא דאיתא במס' סנהדרין דאמר דאמר דאמר אבל לעיל ר"ה ביל"א

גיכסא סעיף לדסתגא פי' מלק]

* ר"ר מקבלא ואחרי"ל חיות

ביצה כ. ו: כן: פסחים מו: מולין יד.

לעיל יט:

[פי' פרש"י ב"ק כל. וכעי"ז כת. ד"ס ניקמ]

ביצה כה: *

[לעיל פו. ומ"ל]

נלין השים רש"י ד"ס אקלקילתא על אחשבה מאחשבת יכיס אחיין (תסלים קנ) תרגום מקלקלתא מרים משוכה רש"י ע"ג דף כח ע"ל ד"ס ויקרא: **תוס'** ד"ס תרגמא וכו' דסכי קיס ליס · עיין לעיל דף ט ע' תוס' ד"ס סא לן ומ"ל